

Med sång och vaka togs Valborg emot

Ur Hangötidningen 1954

Valborg vakades traditionsenligt in, av seglarna på klubbrestaurangerna och av manssångarna med damer i stadshusets foajé medan den övriga danslystna allmänheten höll till på Maret och i brandkårshuset eller "kavajskuttade" helt privat.

Militären hade en egen valborgsmässovaka i officerskasinot. Det var inte något fel på stämningen och gott om sångarämnerna föreföll det också att finnas.

En del av dessa "ämnen" var till och med så morgonpigga den 1 maj att de kunde delta i den sångarträff som sångkörerna till allmänhetens uppbyggelse anordnat i rådhuskvären. Sången ädla känslor föder heter det och nog föreföll det som om en del av publiken skulle ha förädlats under sångens inflytande, ty några fann anledning att blotta huvudet då Finlands fana i spetsen för Hangö manskörs stronga led bars fram. Större delen av publiken var dock så omusikalisk att sångens förädlande inflytande inte kunde göra sig gällande!!

Hur som helst. Blåsarna blåste sina välpolerade horn, manskören sjöng Vintern rasat... och Ack hur härligt majsol ler, fast litet skevt var leendet för solen behagade titta fram först lite senare. Medan man väntade på solen sjöng Suomalainen sekakuoro som vanligt fullödigt och välljudande och därefter kunde den något kylslagna publiken förflytta sig in i stadshuset där den svenska blandade kören bjöd på kaffe. I Föreningsgården hade finska martorna redan vid det här laget öppnat sitt första-majkafé.
